Woensdag, 14 Januari 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3501

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Ned.-Indische troepen doen tegenaanval.

Ook Wavell vestigt zijn hoofdkwartier in Ned-Oost-Indië.

Russen thans in Staraya Russa, Kirov, Gorokhovo.

RUSSISCHE VOORTGANG IS GOED.

Een hernieuwde Russische druk op de zwichtende Duitse linies aan de Midden-, Leningrad- en Krimfronten wordt gemeld van Londen, waar de voortgang van het Rode Leger „goed" genoemd wordt door gezaghebbende kringen. De meest uitgesproken Russische activiteit heeft volgens Russische bronnen in Londen plaats in de buurt van Orel, welke stad „bijna omsingeld" is. Sterke aanvallen in het Noorden zouden even ten Zuiden van het Ilmenmeer zijn uitgevoerd met de klaarblijkelijke bedoeling grote Duitse strijdkrachten voor het belegerde Leningrad in te sluiten (Londen, (AP) 13.1).

Gemeld wordt, dat golven van uitmuntende Russische troepen voorafgegaan door tanks en een voorhoede van de gemotoriseerde infanterie, Orel bestormen, terwijl het Rode leger druk uitoefent op de buigende nazie-linies aan de drie voornaamste Sovjetfronten. Russische bronnen deelden mede, dat Orel — op 200 mijl ten Zuiden van Moskou en een der sleutelposten voor de defensies van de Russische hoofdstad — reeds gepasseerd en geflankeerd is (Londen, (AP) 14.1).

MISHANDELINGEN IN CHARKOV.

De Russische Ambassade verklaarde, dat vluchtelingen, welke ontsnapten uit het door de Duitsers bezette Charkov het volgende beeld gaven van de eens bloeiende stad: „Geweld en plunderingen nemen dagelijks toe, terwijl het Duitse commando grond begint te verliezen. Galgen werden opgericht in de hoofdstraten. Lijken hangen van balcons. Een gebouw, waar zich een hoofdkwartier van het Duitse commando bevond, werd opgeblazen. Als repressaille hingen de Duitsers 200 burgers van Charkov op.

Scholen, hospitalen en winkels zijn gesloten. De stad ligt elke avond in het duister, aangezien de enige electriciteitscentrale opgeëist is om te voorzien in de behoeften van de Duitse militaire eenheden en zelfs deze centrale werkt op een kwart van de capaciteit.

Er is geen brood en om de honger te bestrijden, heeft het Duitse commando enkele duizenden inwoners laten doden. Concentratiekampen zijn opgericht voor Joden in de buitenwijken in geruïneerde gebouwen, welke van water noch licht voorzien zijn. Half geklede Joden worden langs de straten voortgedreven, met zwepen geslagen en met geweerkolven gepord. Uitgeputte ouden van dagen en kinderen vallen dood langs de weg" (Londen, (AP) 13.1).

VERSLAG VAN EEN NAZIE.

Een radioverslag van een nazie-reportage aan het Russische front luidde als volgt:

„De vijand was door onze linies heen gebroken en rukte op langs een wijde sector. Wij hielden een strategisch belangrijke positie, welke de weg daarvoor beheerste, waarlangs de vijand zou komen. Wij vormden een groep van 1 officier en 30 manschappen en vroegen om versterkingen, doch het hoofdkwartier zond het antwoord: „Geen manschappen beschikbaar". Wij kregen bevel de positie ten koste van alles te houden tot versterkingen konden arriveren. Tenslotte kwamen de versterkingen aan, doch bestonden slechts uit een peloton en wederom werd ons medegedeeld om vol te houden."

Verder zeide de verslaggever: „Vroeg op een bitter koude morgen zagen wij een lange colonne honden aankomen. Het waren witte poolhonden, die witte sleden voorttrokken, waarop Siberische scherpschutters zaten, gekleed in witte mantels en maskers. Zij kwamen als een bliksemschicht, ledigden hun machinegeweren op onze linies en vóór dat wij konden antwoorden, waren zij uit het gezicht verdwenen. Wij werden moe en kouder, doch de Russen gaven ons geen rust. Eindelijk werden wij geholpen door nieuwe versterkingen, waarop wij de Russen van achteren aanvielen en vervolgens ontsnapten" (Londen, (AP) 14.1).

STARAYA RUSSA DOOR RUSSEN VEROVERD.

De Britse radio deelde mede, dat Radio-Vichy een bericht uit Stockholm gaf, volgens welk Russische troepen Staraya Russa zijn binnengerukt ten Zuiden van het Ilmenmeer op 275 luchtmijlen ten Noord-Westen van Moskou (New York, (AP) 13.1).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Het Russisch middernachtelijk communiqué luidt als volgt: „Op 13 Januari gingen onze troepen voort hun voorwaartse oorlog te vechten en bezetten zij verschillende bewoonde plaatsen, waaronder de stad Kirov in het gebied van Smolensk en Gorokhovo nabij Mozjaisk. Op 12 Januari werden 4 Duitse vliegtuigen vernield. Wij verloren 1 toestel.

Op 12 Januari vernielden eenheden van onze luchtmacht 3 Duitse tanks, meer dan 3000 vrachtwagens met infanterie en oorlogsmateriaal, 245 wagons met ammunitie, 17 kanonnen met hun bedienaars en 9 luchtafweer-stellingen. Ook werden 66 spoorwegtrucks in brand gezet en 2 ammunitie-depôts opgeblazen, terwijl een divisie verspilnterd werd en gedeeltelijk weggevaagd.

Bij een succesvolle aanval op een door den vijand bezet station bliezen Sovjet-piloten verschillende spoortreinen op. Het station werd buiten werking gesteld" (Moskou, (AP) 13.1).

KIROV DOOR RUSSEN BESTORMD.

De Russen maakten bekend, dat Sovjet-troepen het spoorwegknooppunt Kirov bestormden en heroverden. Kirov ligt strategisch in het hart van de Duitse defensie-driehoek Mozjaisk-Smolensk-Bryansk en werd veroverd bij gevechten, waardoor de straten bezaaid werden met nazie-doden. De radio van Moskou zeide: „Sovjet-troepen verschenen geheel onverwacht op de toegangswegen van Kirov. De manschappen van het Rode leger stormden de stad binnen. Duitsers met automatische geweren, die zich verscholen in huizen en kelders, boden fel weerstand, doch werden spoedig opgeruimd. De Duitsers lieten vele doden liggen op de straten van Kiev en de overblijvenden nazies vluchtten op wanordelijke wijze naar het Westen." Misschien sprekende van hetzelfde gevecht deelde het Sovjet-Informatiebureau mede, dat 200 Duitsers gedood werden „bij hevige gevechten om K." (Moskou, (AP) 14.1).

RUSSEN OP 40 MIJL VAN SPOORWEG BRYANSK-SMOLENSK.

Een militaire commentator deelde mede, dat de Russen zich thans op 40 mijl bevinden van de belangrijke spoorweg- Bryansk-Smolensk en alzo „gevaarlijk dichtbij", bezien van het Duitse standpunt (Londen, (AP) 14.1).

ZIEKE DUITSERS NAAR HET FRONT.

Het oorlogsbulletin van de Sovjet-Ambassade haalde een gezegde aan van een Duitsen gevangene, die zeide: „Zieke en gewonde Duitse soldaten worden naar het front de dood tegemoet gezonden, terwijl alle eenheden te weinig manschappen hebben. Van de 120 manschappen van onze compagnie werden 120 gedood sedert 20 November en 40 door de vorst bevroren." De gevangene Alois Mattersberg zou verder de Duitse officieren ervan hebben beschuldigd harde maatregelen te treffen en soms gewonde soldaten dood te schieten teneinde de discipline te bewaren (Londen, (AP) 13.1).

ROND DE MIDDELLANDSE ZEE.

Het Duitse woestijnleger, dat vluchtte over een afstand van 300 mijl, maakte hedenavond plotseling halt bij een basis aan de Golf van Sirte aan een linie, welke recht ten Zuiden van El Agheila loopt. De achtervolgende Britse voorhoede maakte ogenblikkelijk contact met deze vijandelijke hoofdmacht in Noord-Afrika op een punt, dat nog meer dan 300 mijl ligt van Tripoli, de voornaamste basis van de As in Libye.

Ver terug nabij de Egyptische grens bestormde een Schots regiment uit Transvaal het plaatsje Sollum en veroverde het, zodat 7000 tot 8000 geïsoleerde As-soldaten in ogenblikkelijk gevaar van vernietiging komen te verkeren.

Sollum is de sleutel voor het As-garnizoen van de Halfaya-pas, die ongeveer 7 mijl ten Zuid-Oosten daarvan begint te klimmen. Sedert 18 November, terwijl het getij van de slag in Westelijke richting begon te rollen, zaten de As-strijdkrachten hier dwars over de weg, die de Britten wensten te gebruiken om den Duitsen Generaal Rommel te achtervolgen. De Britten ruimden op Nieuwjaarsdag een gedeelte van de achtergebleven strijdkrachten op door Bardia te nemen om de kusthoek van Sollum, doch dat was slechts een picnic vergeleken bij wat zij thans begonnen zijn.

Dit was het beeld van de woestijncampagne bijna twee maanden na de aanvang van het tweede Britse woestijnoffensief.

Doch de algemene situatie in het Midden-Oosten was ingewikkelder. De aandacht werd gevraagd door concentraties van Duitse vliegtuigen en troepen in Sicilië, mogelijk voor een poging om Malta te invaderen gelijk Creta geïnvadeerd werd. Malta ligt op slechts 60 mijl van de kusten van Sicilië, doch het eiland is tot de tanden gewapend en reeds lang gereed om het hoofd te bieden aan zulk een aanval en elke invaderende strijdmacht, vooral parachutisten, zal een felle weerstand ondervinden. Malta is de basis geweest van vele Britse luchtaanvallen, die de laatste tijd zowel op Italië als Tripolitania zijn uitgevoerd en een poging om het te invaderen zal schijnbaar de eerste logische stap zijn van den vijand in elk algemeen offensief in de Middellandse Zee. De Duitsers hebben ook vliegtuigconcentraties in Griekenland en Creta en naar bekend is, liggen aan de Griekse kust talrijke invasie-schuiten en andere vaartuigen, waarvan sommige pas gemaakt zijn door een cement-fabriek buiten Athene (Caïro, (AP) 13.1).

NOG 7000 TE HALFAYA.

Van ingelichte zijde deelde men mede, dat de verovering van het dorp Sollum de Britten in staat zal stellen een nog nauwer net te trekken rond de 7000 of 8000 As-manschappen in de Halfaya-sector aan de Egyptische grens.

Naar vermeld werd Sollum door de As-strijdkrachten slechts gebruikt als een buitenpost, omdat de haven werd beheerst door de Britse artillerie. Hieraan werd toegevoegd, dat de Britten ook reeds lang in het bezit waren van de nabijzijnde barakken, zodat het dorp voor geen van beide partijen van bizondere waarde was (Londen, (AP) 14.1).

ITALIAANSE SCHEPEN OPGEËIST DOOR REGERING.

De radio van Vichy zeide, dat de Italiaanse Regering schepen heeft opgeëist, welke tot nu toe nog voor privé-ondernemingen mochten varen. Dit zou kunnen wijzen op nieuwe operaties van de As in de Middellandse Zee, aangezien Britse militaire experts een campagne voorspelden om Malta te nemen (New York, (AP) 14.1).

SUCCESSEN VAN BRITSE DUIKBOTEN.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit „Duikboten van de Middellandse Zeevloot brachten nieuwe verliezen en schade toe aan den vijand.

De Italiaanse mijnenveger „Santo Pietro" werd door een van onze duikboten tot zinken gebracht. Het Italiaanse voorraadschip „Sirio" van 5222 ton werd getorpedeerd en ernstig beschadigd. Dit schip werd het laatst op sleeptouw gezien en het is mogelijk dat de vijand erin geslaagd is het naar een haven te brengen.

Een ander vijandelijk voorraadschip van gemiddeld tonnage werd met kanonvuur bestreden door een van onze duikboten. Dit schip werd in brand gezet en was gezonken met de achtersteven toen het gevecht werd afgebroken door inmenging van vijandelijke kustbatterijen." (Londen (AP) 13.1).

VERKLARINGEN VAN LOZOVSKY.

Salomon Abramovitsj Lozovsky, de Russische Vice-Commissaris van Buitenlandse Zaken, zeide bij een persconferentie, dat Duitsland verzwakt is hoewel zijn strijdkrachten sterk gebleven zijn. „Het gewonde beest is gevaarlijk voordat het sterft", zeide Lozovsky, „doch wij zullen voortgaan het slagen toe te brengen totdat wij het land gezuiverd hebben van alle Hitlers, moordenaars en booswichten."

Lozovsky verklaarde, dat de Duitsers 200.000 doden verloren tussen 16 November en 6 Januari en zeide, dat in die periode de Russen 2900 Duitse tanks, 3000 automobielen en 1136 vliegtuigen veroverden of vernielden.

Verder deelde hij mede, dat de inwendige toestand in Finland „erger is dan in enig ander land, dat met Duitsland geallieerd is." Lozovsky zeide, dat botsingen plaats hadden tussen Finnen en Duitsers en merkte op, dat zulk een situatie niet lang meer zou kunnen duren (Kuibysjev, (AP) 14.1).

Het nieuws van vandaag.

Thans is bekend, dat het kleine garnizoen van Tarakan vóór de overgave van het eiland aan de Japanners alle olie-installaties grondig heeft vernietigd, zodat deze hieraan niet veel zullen hebben. Een en ander hierover staat in een telegram van den AP-correspondent te Batavia (blz. 3).

Intussen kwam hedenmorgen een bericht, dat Nederlandse strijdkrachten tot de tegenaanval zijn overgegaan. Uit het eerste bericht is niet direct duidelijk of men een tegeninvasie van Tarakan heeft ondernomen of van slechts Serawak is binnengevallen (blz. 3).

Generaal Archibald Percival Wavell arriveerde in Nederlands Oost Indië, waar hij zijn hoofdkwartier vestigde. Alzo herbergt onze Oost thans de Opperbevelhebbers van Leger en Vloot van de Geallieerden in het Verre Oosten.

De Russen maken verder voortgang. De plaats Kirov midden in de driehoek welke gevormd wordt door Mozjaisk, Smolensk en Bryansk, werd genomen door de Sovjets en deze bevinden zich nu op slechts 40 mijl van de spoorlijn tussen Smolensk en Bryansk. Nog verder naar het Noorden veroverden de Russen volgens een bericht uit Vichy de belangrijke stad Staraya Russa ten Zuiden van het Ilmenmeer. Staraya Russa ligt een heel eind in de goede richting: Berlijn (blz. 1).

Verschillende telegrammen maken melding van de aanstaande conferentie te Rio de Janeiro, welke morgen aanvangt. Men denkt, dat Argentinië enkele hoofdbrekens zal kosten. Als voorbeeld van de solidariteit op het Westelijk halfrond sloten de Verenigde Staten verdragen met Mexico en Uruguay (blz. 3).

President Roosevelt heeft tenslotte den man benoemd, die zorg zal dragen en verantwoordelijk zal zijn voor het productie-program. Dit is Donald M. Nelson, ex-directeur van Sears Roebuck & Co. De President heeft lang geaarzeld alvorens hij de keuze liet vallen en in de Verenigde Staten is er veel over te doen geweest (blz. 3).

Nu de Serben een gedeelte van hun land beheersen, spreken zij van een Onbezet Serbië en geven daarvoor paspoort uit (blz. 3).

Over paspoorten gesproken, de op Curaçao vertoevende Italianen — Slachtoffers van hun Paspoort — worden onder bepaalde restricties vrijgelaten (blz. 2).

Economische „nieuwe orde" moet steeds tot conflicten leiden.

Hitlers industriële aanval op slapend Europa.

„WEHRWIRTSCHAFT".

Sedert 1933, het eerste jaar, waarin Hitler een land — toevallig was dat Duitsland — bezette, het met zijn doctrines impregneerde en er zijn eerste proefterrein voor zijn economische theorieën van maakte, weet de Duitser waarom het gaat en is hij vertrouwd gemaakt met de methoden. Voor hem is er niets nieuws meer onder de zon: hij weet, dat van stonde af aan op het werkprogramma heeft gestaan de schepping van de grootste militaire machine ter wereld, waaraan alle individuele rechten en alle processen van de gemeenschap dienden te worden ondergeschikt. De nieuwe economie, aanvankelijk Wehrwirtschaft geheten, was niet meer dan een euphemisme voor een gigantisch middel tot agressie.

Wat zij in haar gevolg meebracht, was niet veel zaaks: de martelingen der Middeleeuwen werden in ere hersteld in de concentratiekampen en dwangarbeid vond weer toepassing. Door de sociale wetgeving werd een streep getrokken, de vakverenigingen werden ontbonden en daarmee verdween voor den arbeider alle bescherming welke hij tot dusver genoten had. In plaats daarvan werden de werkuren verlengd en de lonen verlaagd — alles tot heil van de staat.

De Duitse roofmethoden.

De bezittende klasse moest eveneens veren laten, op haar vermogen werd de fiscale zuigpomp krachtig aangezet, met dien verstande, dat met politieke tegenstanders en Joden korte metten werden gemaakt en deze door rechtstreekse confiscatie grondig werden uitgeschud. En om de maat vol te maken verdwenen in de maalstroom van de bewapeningsdrift alle spaargelden en andere reserves van de gemeenschap doordien bepaalde consumptie-goederen geheel of ten dele door de ransoenering van de markt verdwenen. Daar hij met zijn overtollige middelen toch niets kon kopen, bezorgde de belegging er van in staatsleningen den Duitsen burger geen zelfverwijt.

In de vooroorlogse periode werden door de Duitsers dezelfde practijken toegepast op de kleinere landen, waarmee zaken werden gedreven. Het classieke voorbeeld daarvan is de Balkanmarkt, waar substantiële waarden als voedingsmiddelen en grondstoffen werden weggesleept in ruil voor waardeloze artikelen en verouderde wapens.

Wat thans moet worden verstaan onder de „nieuwe orde" is volmaakt identiek met de Wehrwirtschaft: toepassing en consequenties zijn dezelfde. Uit de bezette gebieden zijn enkele millioenen mannen weggevoerd om in het Reich dwangarbeid te verrichten: tussen hen wordt in zoverre gediscrimineerd, dat de Polen tot lijfeigenschap zijn gedegradeerd, terwijl de Nederlanders, de Denen en de Noren op gelijke voet bezoldigd worden met de Duitse arbeiders. In alle gevallen echter is de evacuatie onder dwang geschied, onverschillig als gevolg van registratie om in het openbaar te werk te worden gesteld gelijk in Polen en tot op zekere hoogte in Tsjechoslowakije of onder bedreiging met inhouding van een broodkaart indien men weigert in Duitsland te gaan werken. Maar overal wordt de levensstandaard gedrukt: in Noorwegen zijn de lonen met 20 procent verminderd en zelfs in een Duits blad moest worden toegegeven, dat in Denemarken de verhouding tussen de kosten van levensonderhoud en het loonpeil, gelijk deze door de vakverenigingen was tot stand gebracht, niet kon worden gehandhaafd.

De uitbuiting door middel van belastingen, heffingen, gedwongen leningen en rantsoenering is een veel ingewikkelder vraagstuk. De methoden, door de Duitse gangsters toegepast, zijn vaak treffend van oorspronkelijkheid en doorwrochtheid. Men behoeft daarbij niet in de eerste plaats te denken aan de brutale roof, welke op Joden, vluchtelingen en politiek verdachten of andersdenkenden wordt toegepast. Voor deze laatste categorie is in ons land de zeer elastische verzamelnaam gevonden van „allen die een aan Duitsland vijandige gezindheid bevorderd hebben, bevorderen of waarschijnlijk zullen bevorderen". Het is een heksentoer op zichzelf om te voorkomen, dat men aan deze qualificatie te kwader ure wordt opgehangen!

Uitbuiting op enorme schaal.

De confiscatie van Staatseigendommen is zeer lonend gebleken. Alleen in Polen vertegenwoordigt de waarde der in beslag genomen havenwerken, bossen en ijzerfabrieken een waarde van £ 6000 millioen. De buit in de bezette gebieden gemaakt aan goud en vreemde valuta is even zeer belangrijk geweest: in totaal moet voor verschillende milliarden Ponden Sterling in beslag genomen zijn aan goud en staatseigendommen en andere waarden.

Daaraan dienen te worden toegevoegd de bezettingskosten, belastingen, gedwongen leningen en andere lasten, tezamen jaarlijks meer dan een milliard Ponden Sterling bedragend, en voorts de verschillende inflationistische maatregelen, met behulp waarvan Hitler aan een stelsel van rigoureuze plundering het uiterlijk heeft weten te geven van normaal zaken doen. De oude beproefde Balkan-methoden noemde elk bezet gebied zorgvuldig af en stelden den Duitser in het bezit van vetten en graan, van vee en mineralen, welke alle hun weg naar het Reich vonden, dat vandaag de dag hoegenaamd geen moeite meer heeft om de rekening te voldoen. Zelfs de moeite

van het zenden van mondorgels en aspirine kan het zich tegenwoordig besparen — de betaling geschiedt in gedevalueerde munt of in Duitse schuldbekentenissen, denkbeeldige vorderingen op een even denkbeeldige toekomst!

In wezen heeft derhalve de nieuwe orde niets nieuws gebracht. Zij heeft aan het bestaande systeem van uitbuiting slechts uitbreiding gegeven en het geperfectioneerd, maar de doelstelling volkomen ongewijzigd gelaten. De Duitse militaire machine moet op gang worden gehouden, wil de overwinning worden bereikt. Het is even ontstellend als onloochenbaar, dat Europa zwoegt en al zijn krachten inspant met geen ander doel dan zijn eigen slavernij te vervolmaken. Dat deze bijdrage niet mag worden onderschat moge hieruit blijken, dat het aandeel der onderworpen gebieden in de Duitse krachtsinspanning ten minste een zesde en ten hoogste een vierde van de Duitse bijdrage bedraagt. De Duitse veroveringen werpen ongetwijfeld enkele schone vruchten af...

Duitsland wil leven ten koste van geheel Europa.

Achter het onmiddellijke doel ener Duitse militaire overwinning zijn echter de omtrekken van een blijvende organisatie van Europa waarneembaar. De nieuwe orde immers is niet enkel een wapen om militaire successen te behalen, maar de plattegrond van een organisatie bestemd om zich ook na de oorlog te handhaven en de bestaande hiërarchie van uitbuiting te bestendigen. Wat binnen de grenzen van Duitsland in het klein geschiedde, zal in Europa op grotere schaal worden voortgezet — conform hetzelfde patroon. **Wat de Nazies in Duitsland zijn, worden de Duitsers in Europa: een dominerende minderheid, die de rest meedogenloos onder de duim houdt.**

In Duitsland werkt 43% in fabrieken; rest van Europa slechts 23%.

Een der voornaamste kenmerken van de nieuwe orde zal zijn de concentratie — binnen het Reich — van de industriële capaciteit van het continent. Van de voornaamste industriegebieden van Europa — met uitzondering van Engeland en Rusland — liggen alleen Nederland, België en de omgeving van Lyon in Frankrijk buiten het gebied reeds volkomen door Duitsland geannexeerd en welks bevolking 43 procent omvat van de fabrieksarbeiders op het continent en slechts 19 procent van de landbouwende bevolking. In het resterende gedeelte van continentaal Europa — exclusief Rusland — houdt slechts 23 procent van de bevolking zich bezig met fabrieksarbeid tegen 53 procent met landbouw.

De Duitse beweegredenen zijn duidelijk genoeg: de gemiddelde productiviteit — en vanzelfsprekend derhalve het gemiddeld inkomen — per capita ligt bij den fabrieksarbeider van 60 tot 100 procent hoger dan bij de landbouw, terwijl een monopolie van de zware industrie de volmaakte ruggesteun aan de dictatuur verleent. Met de gehele industriële productie te zijner beschikking moet Hitler in staat worden geacht om de landbouwstreken van Europa neer te drukken tot het peil van koloniale uitbuiting, de handel in de voor hem meest voordelige banen te leiden en, daartoe in staat gesteld door zijn eenhoofdige beheersing van het continent, de buitenwereld naar zijn pijpen te laten dansen.

Conflicten en oorlogen zonder tal.

Het is duidelijk, dat de vraag, of deze stoute conceptie van imperialisme en dienstbaarheid kans van verwezenlijking heeft, afhankelijk is van de uitslag van de oorlog. Maar afgescheiden van die uitslag of juister aangenomen even dat Duitsland met de eindoverwinning zou gaan strijken, dan nog lijkt het aan twijfel onderhevig, of het plan blijvend uitvoerbaar zal zijn: immers, de nieuwe orde draagt de kiemen in zich van telkens terugkerende conflicten, van eindeloze oorlogen. Europa zelf zou niet in staat zijn om zich te verzetten; tenzij onder het Herrenvolk over de ganse linie afvalligheid op grote schaal zou optreden. De schepping van een rand van landbouw-staten laat voor de bevolking daarvan slechts open een toekomst van uiterste armoede, zonder de mogelijkheid van een industrieel débouché voor de snelle bevolkingsaanwas. En mensen, die van alles beroofd zijn, en bovendien geen wapens bezitten, maken niet licht oproer.

In de ruimere sfeer van Duitslands betrekkingen met de buitenwereld ligt de brandstof opgestapeld: Daar zijn de kansen op conflicten talloos. Immers, dat de hulpbronnen van een door Hitler geregeerd Europa voldoende zouden zijn om zowel het Herrenvolk in overvloed te doen leven als de onderworpen volken in behoorlijke conditie te houden om de arbeid te verrichten, welke van hen verlangd wordt, is niet meer dan een legende! Tal van onontbeerlijke grondstoffen, waaronder olie, zijn niet in voldoende mate aanwezig. Dat Duitsland thans ook in Oostelijke richting het oorlogspad opging, bewijst zulks afdoende en het is te enenmale uitgesloten, dat Europa in staat zou zijn om zich zelf te voeden. Wanneer om iets te noemen het zuivelbedrijf nog niet eens in zijn oude luister hersteld, maar enkel weer hervat zou worden op enigszins behoorlijke voet, dan zou het veevoeder-probleem op een Europese basis niet kunnen worden opgelost. Hitler moge zich willen vergenoegen met een politiek van bezadigdheid ten aanzien van de voorziening, de goede gaven zullen hem door de buitenwereld niet in de schoot worden geworpen. Hij zal krachtige mededinging ontmoeten en er is in zijn verleden niets wat er op wijst, dat hij zich blijvend kan intomen.

De gehele samenhang is een duidelijke aanwijzing, dat, gesteld Hitler zou zijn naast bijgelegen doel, de blijvende knechting van Europa, hebben bereikt, het voornaamste hoofdstuk van de geschiedenis dan nog geschreven moest worden: de verovering van de wereldheerschappij: Ook de mislukte poging om Rusland onder de voet te lopen duidde in die richting. Een Europa toch onder Duitse hegemonie zou moeten wedijveren met de Verenigde Staten, Japan en met de opkomende industrialisatie van Rusland en China. Noord-Amerika had zich stellig niet zonder slag of stoot gewonnen gegeven en voor het behoud van zijn afzetgebieden in Zuid-Amerika zou het, ook al hadde Japan niet aangevallen, toch bereid geweest zijn om tot het uiterste te gaan. En zo diep kan Hitler de levensstandaard in Europa niet neerdrukken, dat het kan concurreren tegen de lage productie-kosten van Sovjet-Rusland en het Verre Oosten.

Hitlers noodlottige aspiraties voeren zijn land onverbiddelijk naar de afgrond. Het waren eerst de naaste buren, die er aan moesten geloven — omdat zij mededingers waren. Want nadat de bouw van het formidabele oorlogsapparaat oorzaak was geweest, dat de substantie van het Duitse volk in wapens was omgezet, diende de noodzaak zich aan om het verlies van de onontbeerlijke grondstoffen te verhalen op den zwakkeren nabuur.

Nadat Europa onder de voet gelopen was, bleek het evenwicht geenszins hersteld. Integendeel, de Duitse oorlogsmachine blijkt steeds duidelijker onverzadigbaar, zodat voortdurend nieuwe slachtoffers moesten worden gemaakt. Tot de zaak definitief vastloopt, de opgeroepen tegenkrachten een zodanige machtscombinatie vormen dat Hitler's bouwsel tegen haar mokerslagen niet bestand blijkt en met de liquidatie van zijn onzindelijk bedrijf, een begin kan worden gemaakt!

Curaçao.

Italianen onder restricties vrijgelaten.

De Gouvernements Persdienst meldt: **De 7 onlangs voorlopig aangehouden Italianen zullen niet worden geïnterneerd, maar hun vrijheid — zij het onder bepaalde restricties — behouden.**

Omtrent de houding van het Gouvernement tegenover de Joodse Duitsers, die momenteel op Bonaire beperkt zijn vrijgelaten, kunnen nog geen nadere mededelingen worden gedaan, behoudens, dat deze aangelegenheid in nadere beschouwing is genomen.

* * *

Het hierboven afgedrukte bericht, zoals ons dit door den Procureur Generaal werd verstrekt, toont het volle begrip, dat bij de overheidsinstanties heerst ten aanzien van de slachtoffers van een paspoort. Men herinnert zich, hoe „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 29 December jl. deze zaak aanhangig maakte met het artikel „Slachtoffers van een Paspoort". Veel is er over dit stuk te doen geweest en de Redactie ontving van de zijde der anti-nazie geïnterneerden op Bonaire een groot aantal brieven, die alle blijk gaven van volkomen instemming met het in genoemd artikel geschrevene en het verlangen een kans te krijgen zich nuttig te maken in de strijd tegen de As.

Gelukkig dat de censuur al deze brieven opende en las, want hierdoor is de mening dier geïnterneerden op een ongewilde manier ook bij de overheid terecht gekomen.

In verband hiermede is het interessant het volgende stukje te lezen, ontleend aan het blad „Aufbau" (Opbouw), dat in de Verenigde Staten verschijnt en aldaar door immigranten wordt uitgegeven:

„Het grote historische ogenblik is voor Amerika aangebroken. De Verenigde Staten hebben de beslissing genomen in de strijd tussen recht en onrecht, tussen vrijheid en tyrannie.

De aanval van Japan vindt een verenigd volk, dat bereid is de wapenen op te nemen en de strijd te aanvaarden met rustig zelfvertrouwen in de rechtvaardigheid van zijn zaak.

Op dit ogenblik hebben de immigranten, die de laatste jaren een asyl en vaderland gevonden hebben onder de „Stars en Stripes" slechts één wens, namelijk, aan de zijde van het Amerikaanse volk te staan en het naar beste krachten te helpen bij de verdediging van zijn land en zijn idealen.

Deze immigranten, uit welk land zij ook gekomen zijn en welke taal zij ook spreken, zijn eendrachtig in hun aanhankelijkheid tot de democratie, in hun haat tegen elke dictatuur en in hun liefde voor het volk, dat hen gastvrij heeft ontvangen.

Van de Atlantische Oceaan tot de Stille Zuidzee, van de Canadese grens tot aan de Golf van Mexico, kortom overal waar de Amerikaanse en Pan-Amerikaanse idealen leven en nagestreefd worden, scharen zich deze immigranten met alles wat zij bezitten achter den President, bereid eendrachtig met het Amerikaanse volk samen te werken.

Met hart en ziel willen zij zich wijden aan deze taak.

Alles te doen voor de verdediging van Amerika."

Door deze maatregel kunnen thans 6 „Italianen" op Curaçao en 1 op Aruba hun werk vervolgen. Naar verluidt zou men thans ook werk gaan maken van de op Bonaire geïnterneerde overige anti-nazie elementen. Natuurlijk kan men hierin niet over één nacht ijs gaan, maar laat de moed niet zakken en de hoop niet varen, anti-nazie vrienden van Bonaire, aan uw zaak wordt door de Curaçaose autoriteiten gewerkt.

De mooiste dag.

AUBADE AAN DE ZUSTERS.

3000 kinderen zongen gistermorgen de Soeurs toe.

Majestueus stond ten voeten uit boven de hoofdjes van 3000 Curaçaose kinderen Frater Maria Canutus, hoog verheven op het podium in het midden van de cour van het St. Martinusgesticht, toen gistermorgen om 8 uur de aubade begon. Op een eretribune zaten v.l.n.r. Frater Maria Radulphus, Mevrouw E. Wouters-Wegman, Soeur Maria Luciana, Z.H.E. Mgr. P. I. Verriet O.P., Soeur Maria Gratia, Mejuffrouw W. J. E. Wouters, Moeder Vicaria Candida O.P. Verder waren op de eretribune aanwezig Dr. W. J. Goslinga, de Raadzusters, en enkele andere genodigden. Hieromheen stuwden verschillende Paters en talloze andere vooraanstaanden. Voor deze bijzonder feestelijke samenkomst was het Curaçaose volk in drommen toegelopen. Was de cour bij vorige feestelijkheden vol, gistermorgen stonden en hingen de duizenden op de cour, de wandelgangen, de gaanderijen, de daken en zelfs tot in het anders ontoegankelijk claustrum.

Het muziekgezelschap van Scherpenheuvel o.l.v. Frater Maria Gustaaf zette de tonen van het volkslied in, Frater Canutus' hand ging omhoog en uit de mond van de duizenden klonk het Wilhelmus. Reeds het begin van deze aubade liet weer eens uitkomen, hoe schitterend deze cours voor dergelijke uitvoeringen kunnen dienen. De klank was werkelijk magnifiek. De organisatoren van deze uitvoering verdienen een woord van welgemeende hulde. De samenwerking tussen koren en muziek was uitnemend. Alle scholen waren aanwezig, elk in een andere dracht: rode mutsjes, teken van de ene school, rose strikken van de andere, oranje sjerpen weer van een andere. Jongens en meisjes waren aanwezig.

„Dit is de mooiste dag", aldus Z.H. E. de Apostolisch Vicarius, toen de feestcantate voorbij was en de Kerkvoogd opstond om in bewogen woorden Zijn dank te brengen. „Dit is een jubeldag voor de dierbare zusters, voor geheel het Curaçaose volk en voor u, lieve kinderen, in het biezonder. De Zusters zijn dankbaar. Gij zegt, dat ge dankbaar zijt voor het vele wat de zusters voor u gedaan hebben. Maar het omgekeerde is ook waar. De Zusters kunnen geen woorden vinden om u haar dank te betuigen. Ge denkt misschien wel eens, dat het hart der Zusters klein is, maar het is groot, het is heel groot. Het hart der zusters is zo groot, dat jullie allen een plaats in dat hart hebt (donderend applaus uit de cour, van de gangen, gaanderijen, daken).

Jullie moet altijd je plicht doen om je dankbaarheid te tonen in woorden niet alleen, maar ook in daden. Breng al wat je op de zusterscholen leert in practijk. De hoogwaardige Spreker citeerde vervolgens uit de gezongen cantate:

Duizenden dragen om U Christus merk,
Duizenden maakte Gij door Christus sterk.
Duizenden zingen reeds euwig bij God,
Dankend aan Uw zorg het hemels genot.
Daarom ontwelt aan ons dankbaar gemoed:
„God, om Uw gaven, wat zijt Gij toch goed."

Brengt dank aan God voor de zusters, jeugd van Curaçao! Gij zijt hier met enkele duizenden aanwezig, maar nog zijt gij slechts een klein gedeelte van de Curaçaose jeugd. En van de gehele Curaçaose jeugd geldt, dat zij de bloem van Curaçao is, de toekomst van Curaçao. Doet wat gij zoëven gezongen hebt. Wat er dan ook gebeuren moge, Curaçao zal groot blijven. Toont dan Curaçao's grootheid door uw gedrag, uw gebed. Ik heb u gezegd, dat gij allen een plaats inneemt in het hart der zusters. Toont, dat gij dit waardig zijt. Lieve kinderen! In naam van alle Zusters breng Ik u dank. Moge O. L. Heer de Zusters en u zegenen. Ik dank den Dirigent, de Fraters en de Zusters voor al wat zij vanmorgen gedaan hebben en voor wat zij altijd voor de jeugd doen. God moge allen zegenen tot in lengte van dagen. Ik heb gezegd."

Op een sein van den Dirigent werd vervolgens „Myn schilt ende betrouwen" gezongen door de duizenden aanwezigen, waarna deze van alle samenkomsten mischien wel de meest spontaan-feestelijke een einde nam.

Na afloop van de aubade zijn alle kinderen in de verschillende scholen der Zusters op limonade en zakjes snoepgoed onthaald. In de buitendistricten volgt de tractatie nog later.

DE HULDIGING DER KINDEREN

Duizenden kinderen en nog eens duizenden aanwezigen bevonden zich gistermiddag op de binnenplaats van het Sint Martinusgesticht voor de huldiging der Zusters door de kinderen. Dit was waarlijk een feest, dat geheel de Zusterschaar met grote vreugde vervulde. Weer waren er talrijke gasten, waaronder Zijne Excellentie de Gouverneur, Mevrouw en Mejuffrouw Wouters en de Adjudant. Meermalen liet het hoge gezelschap de ogen gaan langs de volgepakte gaanderijen, waar een kwetterende jeugd intens meeleefde met alles. Z.H.E. de Apostolisch Vicarius, de kindervriend bij uitnemendheid, amuseerde zich buitengewoon en was zichtbaar bovenmate tevreden.

Margriet Rosiers opende de huldiging met een keurige toespraak, waarin zij alle aanwezigen hartelijk welkom heette. In het kort vertelde zij iets van de moeilijkheden der Zusters tijdens de eerste jaren en hoe de Zusters ondanks alle tegenspoed moedig bleven volhouden. Hoe het Sint Martinusgesticht het eerste vaste punt werd op Curaçao en hoe van daaruit talrijke scholen werden opgericht op de eilanden. Zij zeide, dat alle kinderen in deze dagen veel gebeden hadden voor de Zusters en dat zij nu op deze avond op kinderlijke wijze hun Zusters wilden huldigen. Zij besloot namens alle kinderen met de wens, dat Gods overvloedige zegen op het werk der Zusters mocht rusten.

Hierna begon de H. Hartschool van de parochie Santa Familia het eerst met de huldiging. Elly van Vuurden sprak een fijn woordje van dank en beloofde haar dank altijd te tonen. Zij kwam met een prachtig geestelijk geschenk: op 25 Januari zullen alle kinderen van de H. Hartschool een H. Mis opdragen voor de Zusters en zij zullen daaronder allen de H. Communie ontvangen.

Na haar toespraakje boden meisjes aan de Eerwaarde Oversten der Zusters bloemen aan. En toen traden **Las Campesinas** en **Las Bailarinas** op. De keurig uitgedoste meisjes dansten op bevallige wijze en het slaan met de sikkels op de wijs van een liedje was alleraardigst. Het slot werd gevormd door een veelvervige kinderschaar, die een V vormde, waarvan de punt gevormd werd door OZO (Oranje zal overwinnen).

Het **St. Antoniusgesticht** te Pietermaai kwam met een feestcantate. Meisjes in rood en wit zongen onder de kundige leiding van Zuster Helena van de Zusters van Schijndel op schone wijze. De muziek was van Catharina van Rennes en een Zuster van Schijndel had de text gemaakt. Vooraf had een der meisjes een huldigingswoordje gesproken.

Vervolgens kwam het **St. Martinusgesticht** aan de beurt. Allereerst de afdeling B, die in Tudela Hernandez, een leerlinge der 7e klas, een dappere vertolkster vond van de gevoelens der meisjes voor de Zusters. Geheel uit het hoofd declameerde zij met cordaatheid haar gelukwens. Nu kwam het mooi gezongen Jubellied. Gevolgd door het klompenliedeke en een comediestukje. De zang en het spel der meisjes verwekte bij alle groten en kleinen veel enthousiasme.

Afdeling A van het Martinusgesticht kwam eveneens voor de dag met een pracht programma bestaande uit een cantate, een spreekkoor en een reidans. Het spreekkoor vertelde van de moeilijke overtocht der Zusters en de zwarigheden tijdens de eerste jaren. Het eindigde met een gevoelvolle bede tot den H. Franciscus en de H. Clara. De reidans was een ogenlust.

Brief van Raguel Newton.

Een ontroerend moment was het, toen even na de pauze een brief werd voorgelezen van Raguel Newton, het meisje van het St. Martinusgesticht, dat nu bijkans een jaar geleden wegens melaatsheid haar school, haar ouders en vriendinnetjes moest verlaten om heen te gaan naar het melaatsengesticht.

Raguel had een mooie brief geschreven aan de zusters, toen hij voorgelezen werd ging er een merkbare ontroering door de menigte heen en velen zullen op dat bewogen ogenblik temidden van de feestelijkheden Raguel herdacht hebben in kort gebed tot God.

Buitengewoon aardige attentie van de Venezolaanse school La Milagrosa.

Op het programma stond het niet vermeld, maar de aanwezigen zagen plotseling een groep Venezolaanse kindertjes voor het voetlicht treden, die onder leiding van hun juffrouwen van de Venezolaanse school „La Milagrosa" al hier waren gekomen. Venezolaantjes in matrozenpakjes gestoken voerden een enorme taart mede, gemaakt in de vorm van een groot zeilschip, opgetuigd met masten en alles. Aan boord van het schip zaten 6 nonnekens en „Maria en Jacoba" stond op de boeg geschreven in roomletters. Met vlaggen van het Koninkrijk en Venezuela in hun handen hebben de knaapjes en meisjes toen een aardig zangnummertje ten beste gegeven.

Pater de Bruyn dankt.

Eindelijk was het feest was het geweest. Toen het laatste nummer, de gratievolle reidans, was afgelopen, klom Pater Irenaeus de Bruyn op het podium en sprak een kort woord van dank, dank allereerst aan de kinderen, dank ook aan de eerwaarde Zusters, dank aan de onderwijzers die hadden medegeholpen de stukken in te studeren. Deze feestavond, aldus de Pater, is een bewijs van de waardering, die de kinderen den Zusters toegedragen, de banden tussen de Zusters en de Curaçaose jeugd zullen nog worden aangehaald.

Met een woord van waarschuwing vooral voorzichtig te vertrekken, opdat er geen kinderen onder de voet gelopen zouden worden (hilariteit), werd de avond ten slotte besloten.

* * *

De feestcommissie verzoekt nog mede te delen, dat de toneeluitvoering vanavond in het pensionaat Welgelegen een besloten karakter draagt en alleen toegankelijk is voor genodigden. De heren komen gewoon gezellig in het wit.

PLECHTIGE ZIELENDIEST VOOR DE ZUSTERS.

Hedenmorgen droeg Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. P. I. Verriet O.P. in de Cathedrale Kerk van Santa Anna een plechtige H. Requiemmis op voor de zielerust der Zusters Franciscanessen Recollectinen, die in de loop van de afgelopen honderd jaar op deze eilanden gestorven zijn. Zijne Hoogwaardige Excellentie werd tijdens het Hoogheilig Offer geassisteerd door Pater Vicarius A. van der Veen Zeppenfeldt O.P. als Presbyter Assistens, de Paters M. van der Elsen O.P., pastoor van de Sint Annaparochie, en Th. Exler O.P., pastoor van de parochie van Santa Familia als troondiakens. De pastoors, Pater A. Schipper O.P. van Santa Maria en Pater Cl. van der Looy O.P. van de parochie van Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans, waren respectievelijk diaken en subdiaken. Pater Ir. de Bruyn O.P. was de caeremonarius.

De kerk was geheel bezet en talloze gelovigen naderden ter Heilige Tafel. Zijne Excellentie, Gouverneur Wouters met familie en adjudant, woonden de plechtige dienst bij. Bijkans alle Fraters en Zusters waren gekomen om deze herdenkingsdienst bij te wonen.

Het zangkoor onder leiding van Frater Fidelius zong de driestemmige Mis van Lorenzo Perosi. De solozangen werden op schone wijze uitgevoerd door de heren C. Sengers, J. Kroon en H. Surié.

INDIE VOERT OORLOG

JAPS VINDEN TARAKAN IN VLAMMEN EN PUIN.

De Nederlanders maakten bekend, dat Tarakan nabij de Noordoostelijke kust van Borneo gevallen is voor een Japanse aanval van overweldigende macht. De enige buit waarvoor de indringer echter zo duur betaalde in schepen, vliegtuigen en manschappen, de olie van het eiland, zal nog vele maanden buiten zijn bereik liggen.

Haast tegelijkertijd met de onthulling van het Nederlands Oost Indische commando, dat het kleine garnizoen van Takaran overweldigd werd door numeriek oneindig superieure strijdmachten en dat slechts een tragisch klein gedeelte van de manschappen het vasteland van Borneo levend bereikte, werd bekend gemaakt, dat de Nederlanders oprecht waren toen zij zeiden, dat het voor den vijand gemakkelijker zou zijn om naar de rijkdommen van de eilanden te komen dan om deze mee te nemen. Een gezaghebbende zegsman zeide, dat alle oliebronnen en materialen zodanig vernield zijn door de kleine groep van Nederlandse verdedigers, dat vele maanden van arbeid nodig zullen zijn om deze weer te doen produceren.

De zegsman zeide: „Zij hebben gezien, dat wij lang niet bluffen toen wij bekend maakten, dat wij geen olie-installaties in hun handen zouden laten vallen."

Alzo is de vloed van petroleum van een buitengewoon goede qualitiet - 80.000 ton per maand - afgesloten bij de bron.

Het Nederlandse communiqué, dat het verlies van Takaran meldde, maakte echter geen melding van de gevechten in de Minahassa, een afdeling van het eiland Celebes, waar de Japanners eveneens landingen hadden uitgevoerd. Het is echter duidelijk, dat de Japanse vloot en troepenschepen onder een onophoudelijk luchtbombardement staan. De Nederlandse, Australische en Noordamerikaanse bommenwerpers hadden reeds 2 Japanse kruisers en 4 transportschepen getroffen in de eerste 2 dagen van de invasie.

Een ingelichte Nederlandse bron zeide: „Het feit, dat binnen enkele dagen de Geallieerde hulp zich zo effectief heeft getoond, is enthousiast verwelkomd in dit land, vooral omdat hierdoor aangetoond wordt, dat het verenigd commando niet aarzelt zonder oponthoud de stootkracht te gebruiken, welk men ter beschikking heeft."

Tarakans verhaal - hoewel onvolledig en het verhaal van een nederlaag - werd op deze eilanden verteld zonder gebrek aan trots, omdat de ontzaggelijk veel minder talrijke Nederlanders 2 dagen lang buiten contact met de wereld waren gebleven en volledig hun laatste taak van vernieling hadden uitgevoerd.

Zelfs zij, die hoe dan ook erin slaagden over te steken naar het vasteland van Borneo, waren er niet zeker van te zullen ontsnappen, want - gelijk de zegsman uitlegde - Borneo is een oerwoud waarin over een afstand van duizend mijl geen levend ziel woont, zodat de overlevenden van Takaran zeker wel zullen moeten doorstaan alvorens zij een andere Nederlandse buitenpost bereiken aan de Oostkust van het eiland (Door Henry Hogendoorn, Batavia, (AP) 13.1).

NEDERLANDSE TEGENAANVAL.

Het nieuwsagentschap Aneta deelde mede, dat Nederlandse strijdkrachten heden tegenaanvallen uitvoerden op de Japanners, terwijl vliegtuigen Tarakan en bases in het Zuiden van de Philippijnen bombarderen. Verder werd gezegd, dat Nederlandse troepen zich in de strijd werpen aan de grens van Serawak. (Batavia, (AP) 14.1).

GEVECHTEN IN ONZE OOST.

Gemeld wordt, dat het kleine leger van Nederlands Oost Indië de Japanners aanviel aan de grens van Serawak in Borneo en ook gevechten begon van man tegen man nabij het Tondanomeer op het Noordoostelijke punt van Celebes terwijl bommenwerpers van de Geallieerde strijdkrachten aanvallen uitvoerden op Japanse invasie-bases. Ook werd gemeld, dat Generaal Sir Archibald Percival Wavell, de Geallieerde Generalissimo in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, arriveerde in Nederlands Indië met zijn Staf. Men gaf niet te kennen waar het hoofdkwartier van Wavell zich zal bevinden. Het communiqué meldde een grotere omvang van Japanse aanvallen en zeide, dat Japanse bommenwerpers een aanval hadden uitgevoerd op de grote oliehaven Balikpapan aan de Oostkust van Nederlands Borneo, ongeveer 300 mijl ten Zuiden van het door de Japanners bezette eiland Tarakan. Hieraan werd toegevoegd, dat Nederlandse bommenwerpers teruggesloegen met aanvallen op Japanse schepen in de haven van Tarakan en op een basis in het Zuiden van de Philippijnen, van waaruit de Japanners invasie-troepen zenden. Het communiqué zeide, dat een voltreffer werd geplaatst op een schip te Tarakan. (Batavia, (AP) 14.1).

WAVELL IN N.O. INDIË.

Officieel wordt bekend gemaakt, dat Generaal Sir Archibald Percival Wavell, Hoofd van het Geallieerde Commando in de Stille Oceaan, in Nederlands Indië gearriveerd is, waar hij zijn Hoofdkwartier heeft gevestigd (Batavia, (AP) 14.1).

ZUID-AMERIKA.

WELLES VOERT BESPREKINGEN.

Sumner Welles gaf uitdrukking aan zijn grote bevrediging en aanmoediging als resultaat van zijn besprekingen met President Vargas en den Braziliaansen Minister van Buitenlandse Zaken Aranha bij het aanvangen van zijn serie besprekingen op een dag met andere Amerikaanse Ministers van Buitenlandse Zaken over de oorlogsconferentie met het doel de diplomatieke en andere relaties tussen dit halfrond te breken. De conferentie vangt op Donderdag aan.

Welles ontving de correspondenten in zijn hotelsuite op een eerste persconferentie. Hij zette voor heden nog 12 besprekingen als doel, te beginnen met den Peruaan Solfymuro, den Bolivariaan Anze Matienzo en den Paraguees Argana in de voormiddag en mogelijk een eerste ontmoeting met Ruiz Guinazu van Argentinië laat op de dag. Het bezoek aan den Peruaan wierp licht op de goed gefundeerde berichten, dat - hoewel elke poging zal worden gedaan om tot een regeling te geraken in het dispuut tussen Peru en Ecuador - geen van hen het onderwerp waarschijnlijk officieel zullen aanroeren.

Alle Latijns Amerikaanse delegaties, die gisteren arriveerden, brachten hedenmorgen een bezoek aan Aranha op het Departement van Buitenlandse Zaken (Rio de Janeiro, (AP) 13.1).

VERDRAGEN VAN DE V.S. MET URUGUAY EN MEXICO.

Binnen de laatste 24 uur zijn 2 verdragen getekend door de Verenigde Staten met de Latijns Amerikaanse landen Uruguay en Mexico. In diplomatieke kringen wordt dit gezien als een poging om voor Argentinië op het beslissend ogenblik een dubbel voorbeeld van samenwerking op dit halfrond voor te leggen.

Gisteren werd een steunverleningsovereenkomst getekend met Uruguay, gevolgd door een defensie-verdrag met Mexico. Deze kwamen juist toen het scheen alsof Argentinië het enige Amerikaanse land zou zijn, dat zich zal verzetten tegen een „hecht front" om de diplomatieke relaties met de As te verbreken als de conferentie te Rio de Janeiro op Donderdag opent (Washington, (AP) 13.1).

GAYDA WAARSCHUWT ZUIDAMERIKAANSE REPUBLIEKEN.

Virginio Gayda, de gezaghebbende fascistische uitgever, waarschuwde de Zuidamerikaanse Republieken „haar politieke houding te regelen en op te passen geen verkeerde stappen te doen" bij de komende Inter-Amerikaanse conferentie, „omdat een Driemogendheden overwinning zeker is". Gayda, die dikwijls de mening van Mussolini verkondigt, schreef een uitvoerig stuk in de „Giornale d'Italia", waarin hij zeide: „Japan bezit een vreesaanjagende vloot van duikboten, welke in staat is de Amerikaanse kust te bereiken en een onverbiddelijke ruïne aan te richten aan het zeeverkeer van den vijand."

Hij verklaarde verder, dat de As „een volledige reserve" wenste te bewaren ten opzichte van de Zuidamerikaanse Republieken en zeide: „De conferentie moet plaats hebben in volkomen vrijheid zonder enige suggestie of druk van de driemogendheden" (Rome, (AP) 13.1).

DUITS CONSULAAT IN RIO VERBRANDT PAPIEREN.

Een betrouwbaar bericht deelt mede, dat het Duitse Consulaat de papieren verbrandt. Van ingelichte zijde bracht men dit in verband met de berichten, dat Brazilië zich onder de 19 landen bevindt, die de bereidwilligheid hebben getoond de relaties met de As af te breken (Rio de Janeiro, (AP) 13.1).

WERELDNIEUWS.

VAN MOOK TE WASHINGTON.

Heden is te Washington gearriveerd de Nederlandse minister [bedoeld is natuurlijk Lt. G.G. — Red.] van Nederlands Oost Indië, Hubertus Johannes van Mook voor het voeren van besprekingen met de Noordamerikaanse autoriteiten (Washington, (AP) 14.1).

ONBEZET SERBIË.

W. Tencer, de Joegoslavische Adviseur van de British Broadcasting Company, deelde mede, dat Joegoslavië's leger de heerschappij herwon over 19.000 vierkante mijl van Joegoslavië's 96.000 vierkante mijl van bergachtig land. De Serben geven thans paspoorten uit voor „Onbezet Serbië" hoewel de Duitsers hen bestoken met bommenwerpers, tanks en zware artillerie. Zware druk wordt op de Serben uitgeoefend door hun isolatie, voorraadproblemen en de koude. (Londen, (AP) 14.1).

ARTILLERIE-DUEL OP LUZON.

Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog deelt mede, dat de Noordamerikaanse en Philippijnse artillerie terug viel naar de Japanse kanonnen in de slag om de Philippijnen bij een gevecht van 24 uren. Het communiqué zeide, dat 11 vijandelijke batterijen tot zwijgen werden gebracht in een voortdurend duel en dat de Japanse batterijen gedwongen waren terug te vallen naar haar vorige posities.

Het communiqué zeide, dat zowel de Noordamerikaanse als Philippijnse batterijen „definitief bewezen beter te zijn" en dat colonnes van vijandelijke tanks en andere pantser-eenheden en grote zware infanterie-strijdkrachten „versplinterd en uiteengeslagen werden" door het onophoudelijk vuur van de verdedigers. De verliezen voor de Noordamerikaanse en Filipinotroepen bij de verdediging van het Batanschiereiland ten Westen van de Manillabaai worden „betrekkelijk gering" genoemd. Het communiqué zeide, dat Japanse duikbommenwerpers steun boden aan het vijandelijke artillerievuur, doch dat er geen bombardementen werden uitgevoerd op de fortificaties aan het Zuidelijk punt van Batan of op het eiland Corregidor (Washington, (AP) 13.1).

SINGAPORE AANGEVALLEN.

De stad Singapore weergalmde hedenmorgen van het geluid van bomontploffingen en een intens luchtafweervuur, toen Japanse bommenwerpers zekere objecten op het eiland aanvielen. De eerste onderzoekingen onthulden, dat weinig schade werd aangericht. Gebouwen in verschillende delen van de stad trilden en vensters rammelden door de weerslag van de bombardementen en het afweergeschut (Singapore, (AP) 14.1).

BRITSE TERUGTREKKING DUURT VOORT.

Het Britse communiqué, dat door Singapore werd uitgezonden, maakte bekend, dat in het Westen van Malakka de terugtrekking van onze troepen naar posities in de achterhoede voortging." (New York, (AP) 13.1.).

BONAIRE.

AMERIKAANSE FOTOGRAFEN KOMEN 6 DAGEN WERKEN.

De beide Noordamerikaanse fotografen Philip Hanson Hiss en Frank Crumbay, die langdurige bezoeken brengen aan alle delen onzes gebiedsdeels en straks nog naar Suriname zullen reizen, zullen as. Zaterdag per vliegtuig alhier arriveren. De beide heren zullen alle belangrijke punten van Bonaire, gebouwen, volksgebruiken e.d. fotograferen. Volgende week Donderdag denkt men weer naar Curaçao terug te keren.

PASTOOR KOMT THUIS.

Pastoor Cornelius Heijnsbroek O.P., die jl. Zondag per schoener naar Curaçao voer tezamen met enkele zusters van het hospitaal, stelt zich voor morgen de reis terug per vliegtuig te maken, teneinde het pastoraat te Kralendijk weer op zich te nemen. De zusters zijn reeds per extra-vliegtuig vertrokken.

ZUSTERFEEST MORGEN.

Donderdag zal het Zusterfeest door het Derde District gevierd worden. Z.E. de Gouverneur en Z.H.E. de Apostolisch Vicarius zullen het bijwonen. Belangstellenden dienen om 8.30 uur op Barber te zijn.

Over de viering in het Tweede District (parochie Santa Maria) op as. Zondag, zal nog nader worden bericht. De Plechtige H. Mis vangt evenwel aan om 8.45 uur.

ALLERLAATSTE NIEUWS

De Britse radio deelde mede, dat volgens een bericht uit Vichy de Russen Staraya Russa hebben heroverd ten Zuiden van het Ilmenmeer en 130 mijl ten Zuiden van Leningrad. Sovjet-berichten deelden mede, dat de Russen zich binnen een afstand van 12 mijl bevinden van Charkov en de Duitse radio gaf „hevige Russische aanvallen" toe ten Oosten van Kursk.

Russische cavalerie-eenheden zijn in actie op de Krim en een bericht uit Vichy zeide, dat de Russen parachutisten neerlieten in de achterhoede van de Duitsers. Cavaleristen zouden de Duitse linies aanvallen te Karasubazar nabij het midden van het schiereiland op 25 mijl ten Noord-Oosten van Simferopol en verder in Noordoostelijke richting oprukken naar de Perekop-landengte. Russische bulletins, die Londen bereiken delen intussen mede, dat Duitse tegenaanvallen met hevige verliezen breken tegen een onweerstaanbare Russische muur. Er zijn nieuwe berichten, dat 100.000 Duitsers ingesloten zijn bij Mozjaisk en in een hachelijke positie verkeren.

De Britten in Libye geven een toenemende luchtactiviteit toe van de As boven het Libyse slagveld, doch deelden mede, dat hun voorste strijdkrachten de druk vergroten op de hoofdmacht van de Duitsers ten Zuiden van El Agheila.

De radio van Moskou deelde mede, dat volgens den correspondent van „Izvestia" aan het Zuidelijk front meer dan 20.000 Duitsers werden vernietigd bij gevechten op de steppen van het Donetzbekken.

Tokio deelt mede, dat een Japanse duikboot met torpedo's twee voltreffers heeft geplaatst op het Noordamerikaanse vliegtuigmoederschip „Lexington".

De Britse militaire commentator deelde mede, dat de Britse terugtrekking in Malakka voortduurt. Hij weigerde echter de huidige positie van de hoofdmacht der Britse strijdkrachten te noemen.

Uit Batavia wordt gemeld, dat Luitenant Generaal George H. Brett, vroeger Hoofd van de Noordamerikaanse leger-luchtmacht ook in Nederlands Oost Indië gearriveerd is.

De reorganisatie van het Britse cabinet als resultaat van de critiek over het beleid van de oorlog, wordt in Parlementaire kringen onvermijdelijk geacht. Er zal waarschijnlijk een nieuwen minister van Voorraadvoorziening benoemd worden, niet wegens ontevredenheid over Lord Beaverbrook, doch omdat deze — naar verwacht wordt — Washington zal helpen de Geallieerde voorraadproblemen te coördineren.

Sumner Welles in Rio de Janeiro

Hij begon zijn carrière in Tokio, werd daarna specialist voor Zuidamerikaanse Zaken.

In de „New York Times" wijdde James B. Reston, te Washington, het volgende artikel aan Amerika's onder-minister van Buitenlandse Zaken, Sumner Welles.

De Verenigde Staten, die als het land van amateur-diplomatie worden beschouwd, hebben ten slotte een echten diplomaat, een beroepsman in manieren, opvattingen en uiterlijk, tot de rang van de hoogste raadgevers van het Witte Huis verheven.

Het is Sumner Welles, onder-minister van Buitenlandse Zaken, die in het begin van Wereldoorlog I na beëindiging van zijn studie aan de Harvard-Universiteit bij het State Department werd benoemd, op 29-jarige leeftijd hoofd van de Latijns-Amerikaanse afdeling werd en sedert het begin van de New Deal voortdurend met minister Hull en president Roosevelt heeft samengewerkt.

Sedert de jongste ziekte van den heer Hull, de Duitse aanval op Rusland en de Japanse stoot naar Indo-China kan men den onberispelijken 48-jarigen onder-minister steeds vaker de West Executive Avenue van het State Department naar het Witte Huis zien oversteken. Lang rechtop, nooit zonder zijn wandelstok, zelfs niet op deze korte wandeling van 150 M., heeft hij genoeg waardigheid om onderkoning van Brits-Indië te zijn en, wat van meer belang is, genoeg invloed in deze critieke periode om zijn ideeën, principes en dromen te laten meespreken.

Washington heeft een hartstocht om de mensen te rubriceren: ze zijn geheel pro- dit of anti-dat. Sumner Welles geniet de onderscheiding de naam te hebben, dat hij in deze oorlog aan beide kanten staat — de een meent dat hij de bedaringspolitiek aanhangt, de ander noemt hem anglophiel.

Geen man in het openbare leven in de V. S. werd zo vaak, en volgens zijn vrienden zo onnauwkeurig, naar de uiterlijke schijn beoordeeld als hij. Ongetwijfeld is hij een zeer kieskeurig man. Zijn verschijning is niet typisch Amerikaans. Hij past bij Lower Bond Street en Saville Row. Hij is een streng eenvoudig man en zeer gesteld op correcte manieren en kleding. Doch dat is maar schijn en als zodanig misleidend. Kleding uit de St. James Street, een wandelstok, een huisknecht, een huis in de stad en een boerderij in Maryland stempelen iemand niet tot anglophiel en maken hem evenmin een aanhanger van de bedaringspolitiek.

Sumner Welles heeft zich zijn gehele leven voorbereid voor zijn tegenwoordig ambt. Als ernstig en energiek jongeling bezocht hij Groton en Harvard, evenals president Roosevelt. In het jaar van de beëindiging van zijn studie, in 1915, werd hij als secretaris verbonden aan de Amerikaanse Ambassade te Tokio en hij ging twee jaar later over naar die te Buenos Aires, waar hij begon te denken over internationale goede nabuurschap en de solidariteit van het Westelijk halfrond.

In 1920, nadat de Amerikanen de tijdens de oorlog aan de Latijns-Amerikanen gedane beloften hadden vergeten, keerde hij terug naar het State Department, waar hij in 1929 met steun van Norman Davis, die toen onder-minister was, opklom tot hoofd der Latijns-Amerikaanse afdeling. Hij was er toen van overtuigd, dat de gehele tendenz van de Amerikaanse politiek ten opzichte van Zuid-Amerika verkeerd was. Te velen meenden — volgens hem —, dat het de taak der Amerikaanse mariniers was alleen de Zuidamerikaanse beleggingen der Amerikaanse zakenlieden te beschermen. Hij was heftig gekant tegen het denkbeeld der „dollardiplomatie", welke president Coolidge in 1927 openhartig als volgt kenschetste: „De persoon en de bezittingen van een burger zijn een deel van het rechtsgebied der natie, zelfs al zijn ze in het buitenland".

Men geeft algemeen president Coolidge de schuld van de verwijdering van Welles van het State Department in 1925, toen zij een persoonlijk geschil hadden. De president gaf te kennen, dat hij het huwelijk van Welles met de vroegere vrouw van zijn vriend Senator Peter Gerry van Rhode Island afkeurde, en dit wordt algemeen als de reden beschouwd voor de afwezigheid van Welles van het State Department van 1925—1933.

Ook in deze tijd bleef hij gekant tegen de Zuidamerikaanse politiek van de regering en hij gebruikte zijn vrije tijd om een dik boek: „Naboth's Vineyard — Tachtig jaren geschiedenis van de Dominicaanse Republiek" te schrijven, waarvan de kern was, dat de Verenigde Staten zich tot hun eigen zaken moesten beperken en niet langer de rechten voor zich zelven moesten opeisen welke ze aan andere souvereine staten ontzegden. Herhaaldelijk sprak hij hierover met Roosevelt en toen deze tot president werd gekozen, werd Welles weer naar Washington geroepen als „Assistent Secretary of State".

Wat voor diplomaat is Sumner Welles nu geworden in de 20 jaren van zijn diplomatieke loopbaan? Hoe waren zijn handelingen, welke voordelen heeft hij? Hoe moet naar zijn mening de buitenlandse politiek der Verenigde Staten zijn?

Volgens Maggi (1596) moest terecht een diplomaat allereerst een goed theoloog zijn.

Enige eeuwen lang hebben de regeerders en diplomaten der wereld in kleine aantekeningen en epigrammen beschreven, welke eigenschappen een goed diplomaat moet bezitten. Ottaviano Maggi bijv. schreef in 1596 dat een goed diplomaat een kundig theoloog behoorde te zijn, goed bekend met Plato en Aristoteles, bedreven in Latijn, Grieks, Spaans, Frans, Duits en Turks en knap in wiskunde en bouwkunst, muziek, natuurkunde, dichtkunst en burgerlijk en canoniek recht.

Wat later schreef Prinses van Zerbst, die klaarblijkelijk van een ander standpunt uitging, in een brief aan Frederik den Groten, dat onder bepaalde omstandigheden een diplomaat een aantrekkelijk jongeman moet zijn, goed van uiterlijk en met het vermogen grote hoeveelheden alcohol op te nemen zonder van zijn stuk te geraken...

In de loop van de tijd zijn deze eigenschappen echter veranderd en zoals Harold Nicolson in zijn uitnemend boek „Diplomacy" schrijft heerste in de laatste eeuw algemeen de opvatting, dat een ideaal-diplomaat zes speciale eigenschappen moet bezitten: waarheidsliefde, nauwkeurigheid, kalmte, geduld, bescheidenheid en trouw.

Het is goed Welles naar deze criteria te beoordelen. Beginnen wij met het eerste: waarheidsliefde. Volgens degenen, die hem van nabij hebben waargenomen, heeft Welles nooit de Machiavellistische theorie gevolgd, dat oneerlijkheid van anderen eigen oneerlijkheid rechtvaardigt. Baron Somino, die in 1918 Italiaans minister van Buitenlandse Zaken was, had in de schoorsteenmantel van zijn studeervertrek het motto laten uitbeitelen: Aliis licet: „tibi non licet" — „anderen mogen het, gij niet". De onderminister heeft getracht dit motto toe te passen en zelfs in zijn privé-gesprekken met journalisten heeft hij, liever dan vragen ontwijkend te beantwoorden, vaak rechtstreekse antwoorden gegeven, welke hem zijn hele loopbaan hadden kunnen kosten als ze gepubliceerd zouden zijn.

Alles opschrijven.

Ten tweede is Welles nauwkeurig. „Schrijft het op" is zijn motto, zoals elk ambtenaar van het State Department u kan vertellen. Ook als hij een duidelijk omschreven boodschap aan een buitenlandsen diplomaat overbrengt, verwacht hij, dat deze hem zijn getypte interpretatie brengt er nadere goedkeuring alvorens ze te verzenden.

Deze nauwkeurigheid is kenmerkend voor zijn beknopte privé-mededelingen maar om bepaalde redenen komt zij niet tot uiting in zijn openbare redevoeringen, welke meestal in de vage internationale dubbelzinnige taal van een Engels communiqué zijn vervat.

Hij is kalm en geduldig. Hij heeft Talleyrands advies aan den jongen diplomaat ter harte genomen: „Laat u vooral niet opwinden door uw werk". Op de Perstribunes wordt hij oneerbiedig „den heer IJskegel" genoemd en de bedienden vertellen elkaar het zeer twijfelachtige verhaal, dat hij als kleine jongen nooit buiten mocht spelen zonder witte handschoenen te dragen.

Anderen leveren dezelfde critiek en zeggen, dat hij te koel is in zijn omgang met zijn ondergeschikten in zijn besprekingen met diplomaten. Verschillende van zijn medewerkers van het State Department zijn daarmee eens en beweren beslist, dat hij met een hoge hoed naar bed gaat, en vertellen gaarne, dat hij op warme dagen zijn huisknecht op het midden van de dag een ander pak op het State Department laat brengen.

Feitelijk is hij niet zo stijf als hij wel lijkt, en het beste bewijs daarvan is zijn succes bij de Latijns-Amerikanen die hem als een zeer joviaal man beschouwen. Ze verhalen nog gaarne over zijn verblijf in de Dominicaanse Republiek, toen hij zo los kwam dat hij na zijn dagtaak een kleine serenade ten beste gaf. Doch, zoals Harold Nicolson zegt, „de onverstoorbaarheid, die den idealen diplomaat kenmerkt, kan hem van zijn vrienden verwijderen. Het opschorten van zijn oordeel, de sceptische verdraagzaamheid, de gevoelloze afgetrokkenheid, die den ervaren diplomaat kenmerken, doen buitenstaanders vaak denken, dat hij voldaand, lui, dom of heel, heel ziek is". Deze woorden zou men zeer goed op Welles kunnen toepassen.

Hiermede mogen zijn algemene eigenschappen zijn beschreven.

Het is moeilijk precies te vertellen, welke zijn overtuigingen zijn, want geen diplomaat in zijn positie kan zich te veel binden aan geschreven woorden, doch de volgende punten geven de algemene trekken van zijn politiek weer:

Hij is er van overtuigd, dat, indien de democratische instellingen deze oorlog overleven, zij in een niet te verre toekomst niet nog eens een oorlog zullen kunnen doorstaan. „Hoe zwaar de taak ook moge zijn", zegt hij, „wij mogen niet opnieuw falen in het oplossen van de economische en politieke vraagstukken, die de twee grote oorlogen van de 20ste eeuw veroorzaakten... Dit is de laatste kans!"

„Engeland moet winnen".

Hij wenst, dat de Engelsen zullen winnen, omdat zij de economische en politieke ontwikkeling der Verenigde Staten niet met de wapenen of door economisch imperialisme bedreigen en omdat hij gelooft dat Amerika beter met hen samenwerken om een nieuwe economische en politieke orde te scheppen. Hij wenst, dat de Duitsers zullen verliezen, omdat „ze vrees de domineerende macht in de wereld hebben gemaakt", omdat ze alle rechtschapen beginselen waarin hij gelooft hebben verworpen en hebben verkondigd dat ze de wereld willen veroveren met de bedoeling een „nieuwe orde" te stichten, gebaseerd op de supraematie van een Germaans heersersras.

Hij meent, dat moet worden gezorgd, dat alle volken ter wereld vrije toegang hebben tot de noodzakelijke grondstoffen overal ter wereld en vrij moeten zijn hun producten op basis van gelijkheid overal ter wereld te verkopen:

„We moeten de volken der wereld er van overtuigen", zegt hij, „dat het niet het grondgebied is, dat hun veiligheid geeft, maar toegang tot de grondstoffen, die sedert de industriële revolutie van zoveel belang zijn geworden. Als we bewijzen een stelsel te kunnen bedenken, waardoor die grondstoffen in vredestijd inderdaad toegankelijk zijn, zowel voor Duitsers en Italianen als voor Engelsen en Amerikanen, dan zal de macht der dictators om volken te leiden ophouden te bestaan".

Drie politieke punten van Welles.

Ten slotte meent hij, dat het na de oorlog de vaste buitenlandse politiek der Verenigde Saten moet zijn te trachten drie grondslagen te bereiken:

a. het leggen van een band tussen de 21 Amerikaanse Republieken, welke alleen gegrondvest is op onderling vertrouwen, op een wederzijdse en nauwlettende eerbied voor elkanders gelijke rechten als souvereine staten, op hun onderling economische afhankelijkheid en op hun inzicht dat ze voor gelijke vraagstukken staan ten aanzien van de rest van de wereld;

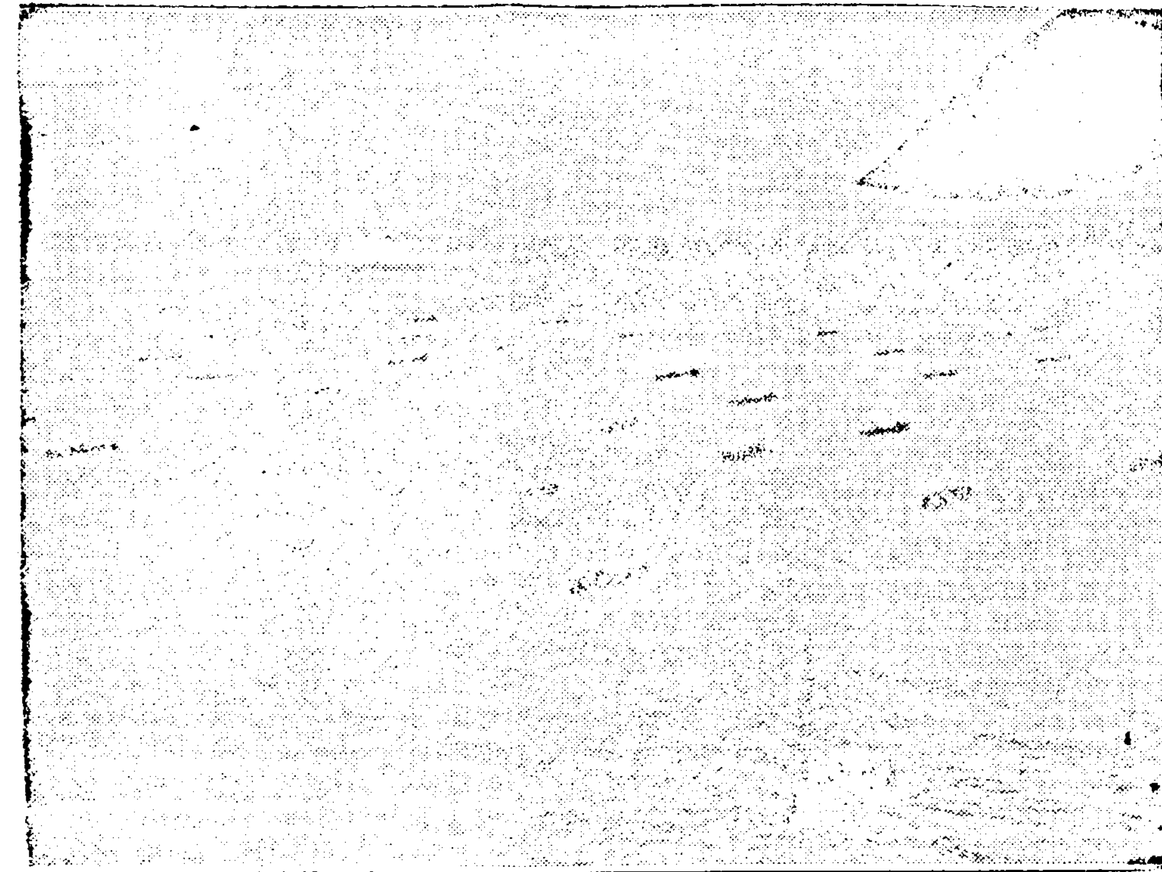
b. het aankweken en onderhouden van vriendschap en onderling begrijpen met alle andere landen;

c. samenwerking met alle landen zonder politieke verwikkeling en zonder nationalisme, tot herstel en openhouden van de kanalen van een gezonde wereldhandel, tot het bereiken van alle wenselijke sociale en humane doeleinden en bovenal tot bevordering van de vrede.

Hij wenst zijn land — evenals Engeland, Duitsland en Italië — te doen beseffen, dat „de vrede niet negatief is en niet enkel het tijdelijk laten rusten van de wapenen, doch dat de vrede in wezen positief is".

Dit is de kern van de filosofie, welke hij verkondigt in zijn bijna dagelijkse gesprekken met den president.

Het is de filosofie van een practisch en beroepsdiplomaat, die niet zozeer is gericht op het „winnen van de oorlog", dan wel op het „winnen van de vrede".

EEN CONVOOI OP WEG NAAR ENGELAND.

Men ziet op de foto nog juist een stuk van de vleugel van een Amerikaans vliegtuig, waaruit deze foto genomen werd.

CURACAO.

De Zusters onderscheiden.

Een Zuster van Roosendaal schrijft: Geen woorden zijn te vinden, die de dankbaarheid kunnen vertolken van de Jubilerende Zusters van Roosendaal! Het enthousiasme, door de Bevolking van Curaçao aan de dag gelegd bij het Eeuwfeest-vieren is overweldigend geweest en duurt nog voort.

Weer zal er een eeuw nodig zijn om van de kant der Zusters dankbaarheid daarvoor te betonen.

De blijken van sympathie en van overgroot waarderen der Bevolking voor het werk der Zusters zijn zo groot in aantal, dat ze niet te tellen zijn. De kapel van het Sint Martinusgesticht en de patio zijn als een bloemenhof, waar de zoete geuren van de rijke bloemenschat de Zusters bekoren.

Geschenken van allerhande soorten en waarden zijn den Zusters aangeboden. De feestcommissie bood een enveloppe aan, die waarlijk elke verwachting te boven gaat; een geschenk, waaraan alle rangen en standen hebben meegedaan, waardoor de waarde in het oog der Zusters merkelijk stijgt. Al deze geschenken zullen de meest aangename herinneringen achterlaten, zij zullen niet anders doen dan telkens en telkens ons het Eeuwfeest met al zijn zoete herinneringen te binnen brengen.

De feestavond met zijn zeldzaam schone receptie-uren brachten de Zusters in vervoering over de liefde en opoffering en dankbare gevoelens, die in keurige speeches waren opgesloten.

Een allergrootste voldoening was het voor de Zusters, toen haar beide Supérieuren de grote eer genoten gedecoreerd te worden. De Eerwaarde Soeur Supérieure Luciana van Welgelegen mocht uit de handen van Zijne Excellentie Gouverneur Wouters de Officiers-Orde van Oranje Nassau ontvangen. Nog werd Zij vereerd met het **Erekruis van de Republiek Columbia**, dat haar werd uitgereikt door den Columbiaansen Consul, die het kruis met zeer sympatieke woorden overhandigde.

En de Consul van Venezuela vereerde de goede en algemeen beminde Overste met de **Gouden Medaille van Onderwijs**, die, naar de Zusters mochten vernemen, speciaal voor deze gelegenheid werd vervaardigd. Deze beide insignes werden door de Presidenten der bovenvermelde Republieken verleend omwille van het onderwijs aan de kinderen uit beide landen gegeven.

Moge de Goede God een spoedig einde maken aan de oorlog, opdat onze kinderen weer spoedig in het College van Welgelegen mogen terugkeren.

En de Eerwaarde Soeur Supérieure Gratia, die aan het hoofd van het Sint Martinusgesticht staat, werd vereerd met het Gouden Kruis van **„Pro Ecclesia et Pontifice.** Voorwaar een zeldzame eer, die nog vergezeld ging van een schrijven vol waardering en vol vaderliefde van Z.H. Paus Pius XII.

Een vurige en dankbare bede zal bij voortduring opgaan voor al onze weldoeners, voor de hoge gevers van deze „eerbewijzen" en wij willen hopen, dat het werk met ijver en liefde mag worden voortgezet tot Gods Eer en het welzijn van de Jeugd.

ARUBA

PASTOOR BARTEL KOMT MORGEN.

Morgen zal de Pastoor van St. Franciscus te Oranjestad P. Theodardus Bartel O.P., die in verband met de Zusterfeesten enige dagen op Curaçao logeerde, weer alhier arriveren en het pastoraat hervatten.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Wo. 14 Jan.

Telegram Afdeling: Hr. Nukoop, tel. 832, Negropont 75A.

Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afd.: Hr. Karsch, tel. 398, Beatrixlaan 16.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen van "De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Zondag 11 Jan. 1942.

Jong Holland 1 — Transvaal 1	5—1.	
Volharding 1 — Scherpenheuvel 1		Niet doorgegaan, scheidsrechter niet opgekomen.
D.T.S. — Hercules 2		Niet door gegaan, D.T.S. niet opgekomen.
K.S.L.I.2. — Jong Curaçao 2		Niet doorgegaan, Jong Cur. niet opgekomen.

COMPETITIE STAND 1941.

A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
S.U.B.T. 1	10	6	4	0	32	15	16	1.60
**Jong Holland 1	13	8	4	1	38	19	20	1.54
Transvaal 1	12	6	3	3	30	23	15	1.25
Volharding 1	12	6	3	3	31	24	15	1.25
K.S.L.I. 1	13	6	4	3	30	21	16	1.23
*Scherpenheuvel 1	11	2	1	8	15	37	5	0.45
Jong Curaçao 1	12	1	0	11	9	37	2	0.17
* **Hercules 1	11	1	3	7	11	22	3	0.27

* Nog 15 minuten te spelen.
** Nog 30 minuten te spelen.

B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Scherpenheuvel	6	6	0	0	29	6	12	2.—
Jong Holland 2	6	3	1	2	13	7	7	1.17
Jong Curaçao 2	4	2	1	1	10	9	3	0.75
K.S.L.I. 2	3	1	0	2	5	9	2	0.66
Hercules 2	**6**	**2**	**1**	**3**	**13**	**13**	**5**	**0.82**
Arsenal	5	1	0	4	6	18	2	0.40
S.U.B.T. 2	5	2	1	2	10	14	3	0.60

C-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Scherpenheuvel 3	4	3	1	0	16	2	7	1.75
S.U.B.T. 3	4	1	1	2	8	8	3	0.75
Jong Curaçao 3	4	1	0	3	5	19	2	0.50

Juniores	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Jong Holland	6	4	1	1	17	5	8	1.33
Jong Curaçao	6	3	1	2	13	7	7	1.16
Scherpenheuvel	6	1	3	2	9	10	4	0.80
S.U.B.T.	6	1	1	4	3	17	3	0.50

De vereniging „D.T.S." is geschorst voor de verdere duur van de competitie B-Klasse overeenkomstig art. 4 sub 6d. R.C.W.

De vereniging „Jong Curaçao" is beboet met ƒ 5.— overeenkomstig art. 5 sub. 6 abc R.C.W.

ELFTAL OPGAVEN

S.U.B.T.: Ongewijzigd.

Jong Holland 1: V. Senior, R. Jansen, J. Leonora, H. Leers, A. Sentiago, E. Calmes, D. Troeman, G. Pardo, R. Rampenburg, P. Jansen, Ch. Haseth.

Jong Holland 2: V. Agnes, A. Chacuto, L. Willems, J. Confessor, O. Zalm, E. Mogen, W. Dillivoet, A. de Lannoy, P. Roos, J Ramirez, Theo Roos.

Transvaal: Ongewijzigd.

Volharding 1: J. Pinedo, J. de Windt, S. Scharbaai, A. Sillië, J. Eduardo, Vera, A. Antonia, O. Cijntje, J. Roy, A. de Castro, H. Rosario.

K.S.L.I.: ????????

Jong Curaçao: Ongewijzigd.

Hercules: ????????

Scherpenheuvel 1: A. Felix, J. Coffie, H. Lake, F. Evers, A. Tho, G. Genaro, W. Simmons, O. Paulina, L Vielsen, O. Hoelen, J. Paulina.

Arsenal: Ongewijzigd.

D.T.S.: ????????

De verenigingen „K.S.L.I.", „Hercules" en „D.T.S." zijn resp. beboet met ƒ 2.50 overeenkomstig art. 8 sub. 5 R.C.W.

HET BESTUUR.

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curacao, brengt het volgende ter kennis.

Gebleken is, dat nog een groot aantal personen radio ontvangtoestellen in gebruik heeft, zonder in het bezit te zijn van een daarvoor vereischte vergunning van den Gouverneur.

Dit levert een overtreding op van de Telegraaf- en telefoonverordening 1909, welke tegen overtreders een straf bedreigt van ten hoogste zes maanden gevangenisstraf of een geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Aan de Politie is opdracht gegeven om met grootere gestrengheid tegen eventueele overtreders van deze verordening op te treden dan tot dusverre geschiede. De tijdsomstandigheden nopen daartoe.

Betrokkenen kunnen zich hinder en kosten evenwel besparen, door zich ten spoedigste te wenden:

op Curaçao tot den Directeur van 's Lands Radiodienst, Riffort, Willemstad en op de overige eilanden tot den Gezaghebber of Onder-Gezaghebber, met verzoek om de vereischte vergunning te mogen ontvangen.

Het verzoek dient schriftelijk te geschieden op gezegeld papier ad. fl. 0.50 en onder opgave van de juiste namen van den houder van het radio ontvangtoestel en het juiste adres van het perceel waarin het toestel geplaatst is.

Verder dient een blanco gezegeld papier ad fl. 1.— te worden bijgevoegd, voor de op te maken vergunning. 100